

Yargıtay 12. Ceza Dairesi 2016/3381 E. – 2016/9737 K.

*TRAFİK KAZASINDAN İKİ SAAT SONRA ALINAN RAPORDA SANIĞIN 57 PROMİL ALKOLLÜ OLDUĞUNUN TESPİT EDİLMESİ (Kendi Şeridinde Seyreden Sanığa Atfedilecek Bir Kusur Bulunmadığı/Temyiz Dışı Diğer Sanığın Tam Kusurlu Olduğu – 1 Saatte Alkol Miktarının 0,12-0,20 Promil Arasında Düştüğü Dikkate Alındığında Sanığın Olay Anında 100 Promilin Altında Olduğu/Ayrıca Sanığın Güvenli Sürüş Yeteneğini Kaybettiğine Dair Başkaca Bir Delil veya Tespit Bulunmadığından Sanığın Beraatine Karar Verileceği)

* GÜVENLİ SÜRÜŞ YETENEĞİNİN KAYBEDİLMESİ (Alkol ve Uyuşturucu Maddenin Sırf Kullanılmış Olmasının Suçun Oluşması İçin Yeterli Olmadığı – Bireysel Farklılıkları da Elimine Edebilecek Şekilde 100 Promilden Yüksek Olarak Saptanan Alkol Düzeyinin Güvenli Sürüş Yeteneğini Kaybettireceğinin Bilimsel Olarak Kabul Edilmesi Gerektiği)

ÖZET : Trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan sanığın mahkûmiyetine dair hüküm kurulmuştur. Alkol ve uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir sebeple emniyetli bir şekilde araç kullanamayacak kişinin, bu halde araç kullanması suçu kasıtlı işlenebilecek bir suçtur. Alkol ve uyuşturucu maddenin sırf kullanılmış olması bu suçun oluşması için yeterli olmamakla birlikte alkollü bir şekilde trafikte seyreden bir sürücünün alkol konsantrasyonu hangi seviyede olursa olsun bireysel farklılıklar göstermekle birlikte trafik güvenliği açısından değişen derecelerde risk oluşturabileceği, ancak bu durumun tehlike arz edecek düzeyde olup olmadığı, dolayısıyla sürücünün tesiri altında bulunduğu alkol seviyesinde araç kullanması halinde, güvenli sürüş yeteneğini kaybedip etmediği, bireyin o andaki sürüş ehliyetini belirleyebilecek dikkat, algı, denge, refleks, psikomotor ve nöromotor koordinasyon gibi nörolojik, nistagmus, akomodasyon, görme gibi oftalmolojik ve genel durumunun tespitine yönelik detaylı dahili muayenesine yönelik tıbbi verilerin değerlendirilmesi ile mümkün olabileceği, ancak böyle bir tespit yapılmamış olsa bile bireysel farklılıkları da elimine edebilecek şekilde 100 promilden yüksek olarak saptanan alkol düzeyinin, güvenli sürüş yeteneğini kaybettireceğinin, bilimsel olarak kabulü gerekir. Olaydan iki saat sonra alınan raporda 57 promil alkollü olan sanığın idaresinde bulunan araç ile, meskun mahal dışında bulunan 8.4 metre genişliğindeki, aydınlatmanın bulunmadığı çift yönlü düz yolda gece vakti seyir halinde iken, karşı şeritte seyreden 248 promil alkollü olan temyiz dışı diğer sanık idaresindeki motosikletin şerit ihlali yapması ve motosikletin farının yanmaması nedeniyle, kendi şeridinde seyreden sanığın aracının ön sol kısmı ile, temyiz dışı diğer sanık idaresindeki motosikletin ön kısmına çarpması neticesinde, 1 kişi kemik kırığı olacak şekilde yaralanmıştır. Kendi şeridinde seyreden sanığa atfedilecek bir kusur bulunmadığı, meydana gelen olayda temyiz dışı diğer sanığın tam kusurlu olduğu, 1 saatte alkol miktarının 0,12-0,20 promil arasında düştüğü dikkate alındığında, sanığın olay anında 100 promilin altında olduğu, ayrıca sanığın güvenli sürüş yeteneğini kaybettiğine dair başkaca bir delil veya tespit bulunmadığı dikkate alındığında, sanığın beraati gerekir.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi 2020/924 E. , 2020/6740 K.

5237 sayılı Kanununun 179/2. maddesinin; “Kara, deniz, hava veya demiryolu ulaşım araçlarını kişilerin hayat, sağlık veya malvarlığı açısından tehlikeli olabilecek şekilde sevk ve idare eden

kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.” şeklinde olduğu; dosya kapsamına göre, sanığın sadece kırmızı ışıkta geçmesi nedeniyle mahkumiyetine karar verilmiş ise de olayda maddi hasarlı yahut yaralamalı veya ölümlü bir trafik kazası olmadığı gibi sanığın aracını kişilerin hayat, sağlık veya malvarlığı açısından tehlikeli olabilecek şekilde sevk ve idare ettiğine dair de bir tespit yahut adli rapor bulunmadığı, sanığın eyleminin sadece idari yaptırımını gerektirdiği gözetilmeksizin, unsurları oluşmayan suçtan dolayı sanığın beraati yerine yazılı şekilde mahkûmiyetine karar verilemeyeceğinin gözetilmemesinde isabet görülmediğinden bahisle, 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 23/12/2019 gün ve 94660652-105-07-18184-2019-Kyb sayılı yazılı istemlerine müsteniden ihbar ve mevcut evrakı tevdi kılınmakla;

Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Olay günü sanık ...'in idaresindeki araçla kendisine hitaben trafik ışığının kırmızı yanmasına durmayarak seyrine devam ettiği, durumu fark eden polis memurlarınca takip edilerek durdurulduğu, görevli polis memurlarınca sanık hakkında idari para cezası uygulandığı, olaydan hemen sonra polis merkezi Amirliğinde beyanı alınan şüphelinin bir miktar alkollü olduğunu beyan etmesine rağmen alkolmetre cihazını üfleme kabul etmediği, sanığın alkollü olup olmadığının, alkollü ise ne miktarda alkollü olduğunun belirlenmesi için kan testi de yapılmadığı, hükme esas iddianamede sanığın yalnızca kırmızı ışık ihlali olduğundan bahsedildiği anlaşılacakla salt kırmızı ışık ihlali yapılmış olmasının TCK'nın 179/2. maddesinde tanımlı trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunu oluşturmayacağı gözetilmeden kovuşturmayı yürüten mahkemece sanığın beraati yerine yalnızca kırmızı ışık ihlali yapması dolayısıyla sanığın mahkumiyetine karar verilmesinde isabet görülmemiş olup, Kanun yararına bozma talebine atfen düzenlenen tebliğnamedeki bozma isteği, incelenen dosya kapsamına göre yerinde görüldüğünden, Antalya 23. Asliye Ceza Mahkemesinin 09/07/2019 tarihli ve 2019/41 esas, 2019/652 karar sayılı kararının CMK'nın 309/4-d maddesi uyarınca isteme uygun olarak KANUN YARARINA BOZULMASINA, aynı Kanunun 309/4-d maddesinde yer alan, “Bozma nedenleri, hükümlünün cezasının kaldırılmasını gerektiriyorsa cezanın kaldırılmasına, daha hafif bir cezanın verilmesini gerektiriyorsa bu hafif cezaya Yargıtay ceza dairesi doğrudan hükmeder” şeklindeki düzenleme gereği bozma nedenine göre uygulama yapılarak, hüküm fıkrasının (1) numaralı bendi ile sanık hakkında “trafik güvenliğini tehlikeye sokma” suçundan tesis edilen mahkumiyet hükmünün tamamen hükümden çıkarılması, yerine aynı bende, “5237 sayılı Kanunun 179/2. maddesinde düzenlenen ‘trafik güvenliğini tehlikeye sokma’ suçunun oluşabilmesi için; kara, deniz, hava veya demiryolu ulaşım araçlarını kişilerin hayat, sağlık veya malvarlığı açısından tehlikeli olabilecek şekilde sevk ve idare edilmesi gerektiği, somut olayda, sanığın salt kırmızı ışık ihlali yapılmış olmasının atılı suçu oluşturmayacağı anlaşılacakla; unsurları itibariyle oluşmayan atılı suçtan, 5271 sayılı CMK'nın 223/2-a maddesi uyarınca sanığın beraatine” cümlesinin eklenmesi ve diğer hususların aynen bırakılmasına, dosyanın mahalline iadesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 07/12/2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi - Karar: 2016/7657

Olay gecesi sanığın idaresindeki araçla, meskun mahalde, hafif virajlı ve iki yönlü yolda, direksiyon hakimiyetini kaybederek, yol dışındaki ağaca çarpması sonucu aracında bulunan

arkadaşı mağdurun vücut fonksiyonlarını 4. derecede etkileyen kemik kırığı meydana gelecek şekilde yaralanmasına neden olduğu olaydan yaklaşık bir saat sonra yapılan ölçümde 150 promil alkollü olduğunun tespit edildiği; bu sebeple atılı trafik güvenliğini tehlikeye sokma ve taksirle yaralama suçlarının olduğu, zarar suçunun olduğu ahvalde ayrıca tehlike suçundan cezalandırma imkanının bulunmadığı, TCK'nın 89/2. maddesi kapsamındaki yaralanmaların bilinçli taksirle işlenmesi halinde aynı Kanunun 89/5. maddesi uyarınca şikayete tabi olmadığı gözetilip, sanığın 89/1, 22/3, 89/2-b maddeleri gereğince bilinçli taksirle yaralama suçundan mahkumiyetine, trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan hüküm kurulmasına yer olmadığına karar verilmesi gerekirken; suçun bilinçli taksirle işlendiği gözetilmeyip TCK'nın 89/2-b maddesi kapsamındaki yaralama suçunun takibinin şikayete tabi olduğu ve mağdurun şikayetçi olmadığı şeklindeki isabetsiz gerekçe ile davanın düşmesine, trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan ise mahkumiyetine karar verilmesi hukuka aykırıdır.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi - Karar: 2018/123

03/12/2014 tarih saat 21:30 sıralarında sanığın idaresindeki kamyonet ile seyir halinde iken, direksiyon hakimiyetini kaybederek elektrik direğine çarpıp takla attığı olayda; alkolmetre ile yapılan ölçümde sanığın 0.51 promil alkollü olduğunun tespit edildiği anlaşılınca; 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 48/7. maddesindeki "hususî otomobil sürücülerî bakımından 0,50 promilin, diğêr araç sürücülerî bakımından 0,20 promilin üzerinde alkollü olan sürücülerin trafik kazasına sebebiyet vermesi halinde, ayrıca TCK'nın ilgili hükümlerinin uygulanacağı" şeklindeki düzenleme karşısında, atılı suçun yasal unsurlarının olduğu gözetilmeksizin, sanığın mahkumiyeti yerine, yazılı şekilde beraatine karar verilmesi bozma nedenidir.

Yargıtay 12. CD - 2014/10539 karar

Kaza anında 203 promil alkollü olduğu tespit edilen sanığın, olay günü gündüz saat 19:30 sularında açık havada, meskun mahalde, bölünmemiş, 2 yönlü, 4 metre genişliğindeki yüzeyi kuru, asfalt kaplama, görüşe engel cismin bulunmadığı, hafif eğimli ve hafif virajlı yolda idaresindeki motosikletle seyir halindeyken, yaya mağdura çarpması şeklinde gelişen ve mağdurun basit tıbbî müdahale ile giderilebilecek şekilde yaralanmasıyla sonuçlanan olayda; 5237 sayılı TCK'nın "Trafik Güvenliğini Tehlikeye Sokma" başlıklı 179. maddesinin 3. fıkrasında alkol ve uyuşturucu madde etkisiyle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek olan kişinin araç kullanma halinin suç olarak düzenlendiği, maddede belirtilen suçun tehlike suçu olduğu, somut olayda ise bir kişinin yaralanmış olması sebebiyle bilinçli taksirle işlenmesi halinde bile şikayete bağlı olan 5237 sayılı TCK'nın 89/1. maddesi kapsamında zarar suçunun da olduğu, taksirle yaralama suçundan şikayetten vazgeçilmiş olması karşısında, sanık hakkında CMK'nın 226. maddesi uyarınca 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesinden ek savunma hakkı tanınarak trafik güvenliğini tehlikeye atma suçundan mahkum edilmesi gerektiği halde, yanlış değerlendirme sonucu taksirle yaralama suçundan şikayetten vazgeçme nedeniyle davanın düşmesine karar verilmesi, kanuna aykırıdır.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi - Karar: 2015/410

Sanığın, 374 promil alkollü olduğu halde, yönetimindeki otomobil gece vakti, aydınlatmanın bulunmadığı, virajlı ve eğimli meskun mahalde seyrederken, yolun sağ tarafında çökmeyle oluşmuş çukura, aracının ön tekerini düşürmesiyle direksiyon hakimiyetini kaybedip savrulurak yolun solundaki su kanalına düşmesi sonucu, aracındaki mağdurun basit tıbbi müdahaleyle giderilebilecek şekilde yaralanmasına neden olduğu olayda, mağdurun şikayetinden vazgeçtiği anlaşılmalı, iddianamede, sanığın 374 promil alkollü olarak araç kullandığı belirtilerek kamu davası açılmış olup, taksirle yaralama suçundan şikayetten vazgeçme sebebiyle düşme kararı verilmesi halinde, sanığa ek savunma hakkı verilerek TCK'nın 179. maddesinin 3. fıkrası 3. fıkrası yollamasıyla 2. fıkrası gereğince trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan mahkumiyetine karar verilmesi gerektiğinin gözetilmemesi.

Yargıtay 12. CD - 2012/5144 karar

5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesinde düzenlenen; alkol ve uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle "emniyetli bir şekilde" araç kullanamayacak kişinin, bu halde araç kullanması suçu kasıtlı işlenebilecek bir suçtur. Alkol ve uyuşturucu maddenin sırf kullanılmış olması bu suçun oluşması için yeterli olmamakla birlikte Adli Tıp Kurumu Beşinci İhtisas Kurulu raporlarında istikrarlı bir şekilde vurgulandığı üzere; alkollü bir şekilde trafikte seyreden bir sürücünün alkol konsantrasyonu hangi seviyede olursa olsun bireysel farklılıklar göstermekle birlikte trafik güvenliği açısından değişen derecelerde risk oluşturabileceği, ancak bu durumun tehlike arz edecek düzeyde olup olmadığı, dolayısıyla sürücünün tesiri altında bulunduğu alkol seviyesinde araç kullanması halinde, güvenli sürüş yeteneğini kaybedip etmediği, bireyin o andaki sürüş ehliyetini belirleyebilecek dikkat, algı, denge, refleks, psikomotor ve nöromotor koordinasyon gibi nörolojik, nistagmus, akomodasyon, görme gibi oftalmolojik ve genel durumunun tespitine yönelik detaylı dahili muayenesine yönelik tıbbi verilerin değerlendirilmesi ile mümkün olabileceği, ancak böyle bir tespit yapılmamış olsa bile bireysel farklılıkları da elimine edebilecek şekilde 100 promilden yüksek olarak saptanan alkol düzeyinin, güvenli sürüş yeteneğini kaybettireceğinin, bilimsel olarak kabulü gerektiği anlaşılmalı; incelenen dosyada; 104 promil alkollü olarak araç kullandığı tespit edilen sürücü belgesiz sanığın, güvenli sürüş yeteneğini kaybettiği ve dolayısıyla *trafik güvenliğini tehlikeye atma* suçundan mahkumiyetine karar verilmesi gerektiği halde, beraatine karar verilmesi kanuna aykırıdır.

Yargıtay 12.CD-K.2021/5497

Kasıtlı suçlar açısından temel cezanın belirlenmesinde TCK'nın 61/1. maddesinde yer alan ölçütlerden olan failin kastı, suçun işleniş biçimi ile meydana gelen tehlikenin ağırlığı nazara alınmak suretiyle TCK'nın 3/1. maddesi uyarınca işlenen fiilin ağırlığıyla orantılı olacak şekilde maddede öngörülen alt ve üst sınırlar arasında hakkaniyete uygun bir cezaya hükümlenmesi gerekirken; olay günü maddi hasarlı kazaya neden olması neticesinde yapılan alkol

kontrolünde güvenli sürüş yeteneğini ortadan kaldıracak derecede 1.69 promil alkollü olarak araç kullandığı tespit edilen suça sürüklenen çocuk hakkında, tespit edilen alkol promil miktarı ve trafik kazasına sebebiyet vererek yarattığı tehlike itibariyle kastının yoğunluğu ve meydana gelen tehlikenin ağırlığı gözetilerek, alt sınırdan uzaklaşarak hak ve nesafete uygun bir ceza tayini yerine, suça sürüklenen çocuk hakkında eksik cezaya hükmolunması aleyhe temyiz olmadığından bozma nedeni yapılmamıştır.